

„Petrificus totalus!“ zaječel Harry. Urputně se přidržoval hladkého a mokrého skalního povrchu ostrůvku a namířil hůlkou na neživého, který ho pevně držel. Neživý ho pustil, po zádech hlasitě šplouchl do vody a převrátil se. Harry se vyškrábal na nohy, na ostrůvek už ale vylézali další neživí. Kostnatýma rukama chňapali po kluzkých kamenech, prázdnýma zamlženýma očima v propadlých rozšklebených tvářích ho bedlivě sledovali a za sebou vlekli cáry promočených hadrů.

„Petrificus totalus!“ znovu zaburácel Harry, ustoupil o několik kroků a zuřivě mával hůlkou. Šest sedm neživých se zhroutilo, mnohem víc jich ale postupovalo k němu. „Impedimenta! Pouta na vás!“

Někteří z nich zakolísali, jednoho či dva omotala pouta přivolaná kouzlem, ale ti další, kteří vylézali na břeh za nimi, jen překročili padlá těla a valili se vpřed. Harry bez ustání mával hůlkou a nakonec zavřískal: „Sectumsempra! SECTUMSEMPRA!“

V promáčených hadrech i v ledově studené kůži neživých se náhle otevřely hluboké rány, neživí však neměli krev, kterou by prolili. Nedbali utržených ran a kráčeli dál, vodou zvarhánkovatělé ruce natahovali před sebou. Harry před nimi ustupoval víc a víc a vtom pocítil, že ho zezadu omotaly jejich paže, vyzáblé a bez masa, studené jako smrt. Skála mu zmizela pod nohama, když ho vyzvedli do výše a pomalu, neodvratně ho nesli zpět k vodě. Věděl, že se jim nikdy nevyprostí, že se za okamžik utopí a promění se v dalšího mrtvého strážce zlomku Voldemortovy rozpolcené duše...

Potom do temnoty, jež ho obestírala, vyšlehl oheň: karmínově rudé a zlaté plameny vytvořily ohnivý kruh, který obtočil skálu, kde se Harry nacházel, a neživí, kteří ho drželi v tak pevném sevření, zakolísali a zastavili se.

Neodvažovali se projít plameny, aby se dostali k vodě, a upustili Harryho na zem. Harry při dopadu uklouzl po mokrému kameni a odřel si obě ruce, rychle se ale vyškrábal na nohy, zvedl hůlku a rozhlédl se kolem.

Brumbál stál opět na nohou, bledý jako neživí, kteří je obléhali, zato vyšší než kdokoli z nich, a v očích mu tančily záblesky ohně. Hůlku držel zdviženou nad hlavou jako pochodeň, z její špičky tryskal plamenný příval a ovíjel útočící hordu jako mocné žhavé laso.

Neživí vráželi jeden do druhého a bezhlavě se pokoušeli uniknout ohni, který je obklopoval ze všech stran...